

KYRKJEBLAD

FOR VAKSDAL PRESTEGJELD

Nr. 1-2

Januar/Februar 1981

35. årg.

Helsing frå den nye res.kap. i Vaksdal:

Kjære ukjende vener!

Sokneprest Steinnes har bede meg om ei helsing til Kyrkjebladet, og det vil eg gjerne. Då vil eg først svara på eit spørsmål som eg har skjønna fleire har bore på, og som elles er naturleg for mange: Kvifor søkte eg nett Vaksdal, og eit res.kap. embete? Utan vidare å seia at det var eit kall kan eg vel knapt. Slik det er i vår kyrkja, søker me kall me kan tenkja oss, og i alle høve dei som søker både fem og ti kall før dei får noko, kan vel ikkje kjenna utnemningi som eit

serleg kall. Det er vel rettare å seia at me har eit ålment prestekall til å tena Gud og vår neste i prestetenesta, og at me elles gjerne søker ei prestestilling som ei vanleg stilling, ut frå personlege ynskje og føresetnader. Ei anna sak er det at me kan vona og be om at me trass i ein heller byråkratisk utnemningsmåte, kan koma ein stad der Gud vil ha oss, og bruka oss. Og so kan me etter kvart få det serlege kallet gjennom tenesta i kyrkjelydane.

Framhald side 5

Fyrste bispevisitas i Vaksdal prestegjeld

Når biskop Thor With den 5. — 8. mars kjem på vitjing til Vaksdal, vert det den fyrste visitas i Vaksdal prestegjeld. Siste gong det var vitjing var i 1963 i det gamle Bruvik prestegjeld. Det var då som kjent ei anna inndeling enn no. Bruvik høyrde då til, men ikkje Flatekval og Nesheim. Vaksdal prestegjeld vart oppretta i 1968.

Sjå side 3.

Olav Fjose:

Hurra for boskøyraeren!

Men på same måte tenkjer eg i grunnen også når eg bed til Jesus, anten det er i kyrkja eller heime. «No kjem eg til deg, Jesus, med alt boset inni meg. Og du tek det på skuldrene dine og ber det bort og kastar det i gløymseleens hav. Eg er ferdig med det for alltid. Takk for det, Jesus!»

Det hender at eg gløymer å bera ned boset: om torsdagskvelden. Stundom er eg bortreist, og får det ikkje vekk av den grunn. Og så hopar det seg opp. Serleg er det vanskeleg i den varme årstida. Det tek til å lukta. Ikkje kan eg ha det inne, men ikkje ute heller.

Så har eg prøvt å grava ned det som luktar verst. Men takk skal du ha! Der kjem hundane og grev det opp att. Og kråkene og skjorene hjelper til. Det hjelper ikkje om boskøyraeren er aldri så trufast, om ikkje eg passar på at han får boset.

Slik er det med boset inni meg og. Dersom eg let noko liggja, utan at eg får det frå meg, blir det åndeleg lukt av det. Eg fungerer ikkje så enkelt lenger. Eg misser kontakten med nokon. Dei held seg frå meg og eg frå dei.

Det hjelper ikkje om Jesus bosberar er aldri så trufast, om ikkje eg passar på å levera boset frå meg ved gudstenesta i kyrkja eller ved bøna heime.

«Han bar syndene våre på lekamen sin opp på krosstreet, så vi skulle døye bort frå syndene og leva for rettferda, og ved hans sår har de fått lækjedom.» 1. Pet. 2,24.

Det er med glede eg ber bosspannet ned til vegen om torsdagskvelden. På fredag formiddag kan eg bera det tomt opp att. Eg har blitt kvitt alt søppelet.

Eg tenkjer på at boskøyraerane burde me visa meir takksemd i samfunnet fordi dei utfører ein så samfunns-gagnleg gjerning, på same måte som f.eks. vegarbeidarane. Korleis skulle me kunna leva utan desse arbeidsgruppene?

For lite kjenner me ofte til den arbeidsbelastning som boskarane har. Eg veit at dei ofte får forkalkingar i skulderpartiet fordi dei har den ein-sidige lempinga. Andre blir rett og slett forgifta av gassar ved bosbrenning. Eg veit at eg ikkje har akta dei høgt nok for sin innsats.

Boskøyraeren minner meg stadig om Jesus. Ikkje slik at han preikar for meg direkte, men slik at han preikar for meg ved arbeidet sitt.

Når eg ber spannet nedover bakken, tenkjer eg: «Kor godt at nokon tek bort skiten for meg! No er eg for alltid ferdig med alt dette. Eg ser aldri dette filleriet igjen.»

KYRKJEBLAD FOR VAKSDAL PRESTEGJELD

Bladstýrar:

Magne Steinnes

Medarbeidarar:

Johanne B. Helle

og Magne Hesjedal.

Kasserar:

Ragnar Trohjell, 5297 Gammersvik.

Postgiro 5 72 34 73.

Bankgiro 3500.50.13117.

Utgjevar: Sokneråda i Vaksdal.

Bladpengar kr. 15,00 for året.

Eksped. og trykk:

Øystese Trykkeri A/S

5610 Øystese. — Tfn. 55045

BISPEVISITAS

Biskop Thor With kjem den 5.—8. mars på bispevisitas til Vaksdal. Det heiter i visitasprogrammet at visitasar til vanleg varer frå torsdag ettermiddag til søndag middag. Om prestegjeldet har mange kyrkjer og spreidde skulekrinsar kan visitasen ta til noko tidlegare og ta sundag ettermiddag med i programmet. Dette gjeld i høgste grad i Vaksdal pr. gjeld med sine 7 kyrkjer og visitasen vil difor vara heile 4 dagar til ende. Men så er det då også heile 18 år sidan biskop Juvkam vitja prestegjeldet sist det var visitas. Det heiter at det skal gå 6 år, men dette er ikkje mogeleg i dag og i særleg grad ikkje i dette bispedøme.

Biskopen ynskjer ved visitasen å gjera seg kjend med prestar og kyrkjelydar, og vonar å koma rundt i alle kyrkjelydane. Han tar serleg sikte på å koma i kontakt med born og skular, men det er og lagt opp med kontaktmøter med sokneråda, lærarar, institusjonar og industrivitjing. Etter eit

førebels framlegg vil vitjinga starta i Bergsdalen kl. 10.00 torsdag med felles skule- og familiegudsteneste. Vidare vert det gudstenester på Nesheim og Eidsland på fredagen og på Vaksdal på laurdagen. Sjøelve visitasgudstenesta vert den 8. mars kl. 11.00 i Dale kyrkje. Det vert etterpå kyrkjekaffi i kantina på Dale fabrikk.

Prosten i Hardanger og Voss Augun Østtveit vert med under heile visitasen. Sjølv om det har vore kort tid å førebu opplegget for visitasen, er det frå både kommune og skulehald vist stor velvilje. Dette lovar godt for fine visitasdagar. Så får det vera vår bøn at den djupaste meining med desse dagane nemleg å vekkje og styrkje det kristelege livet, må få koma fram.

M. S.

Program for bispevisitas

i Vaksdal 5.—8. mars:

Torsdag 5. mars:

Kl. 10.00. BERGSDALEN KYRKJE. Familiegudsteneste. Skuleborna vert med.

Kl. 12.00. DALE KYRKJE. Skulegudsteneste for Dale folkeskule. Dale Ungdomsskule og Stanghelle skule.

Kl. 13.00. Lærarmøte på Ungdomsskulen.

Kl. 18.00. VAKSDAL KYRKJE. Familiegudsteneste. Skuleborna vert med.

Fredag 6. mars:

Kl. 8.30 — 10.00. Omvising på Dale Fabrikk.

Kl. 11.00. EIDSLAND KYRKJE. Familiegudsteneste. Skuleborna vert med.

Kl. 13.00. NESHEIM KYRKJE. Familiegudsteneste. Skuleborna vert med. Kyrkjekaffi på Bergo skule etter gudstenesta.

Kl. 18.00. STAMNES KYRKJE, Familiegudsteneste. Skuleborna vert med.

Laurdag 7. mars:

Kl. 10.00. Felles soknerådsmøte i Stanghelle bedehus. Kaffi.

Kl. 15.00. Vitjing på Vaksdal sjukeheim.

Kl. 17.00. Vitjing på Dale Aldersheim.

Kl. 18.00. Kontorvisitas.

Søndag 8. mars:

Kl. 11.00. DALE KYRKJE. Visitasgudstene-
ste. Visitasmøte. Kyrkjekaffi i Kantina til
Dale Fabrikker.

Biskop Thor With, prost Augun Østtveit
og sokneprest Steinnes vert med ved alle
samvær.

UTDRAG AV VISITASREGLANE

Visitasreglementet er fastsett ved Kgl.
res. av 23/7 1909 og 12/12 1930 og finst i
Norsk Lovtidend.

1. Kwart prestegjeld skal visiterast minst
ein gong kvart sjette dr. Visitasen skal
såvidt mogeleg leggjast til ei tid som er
lagleg for kyrkjelyden.

2. Ved visitasen er det *oppgåva for bis-
kopen* å gjera seg kjend med presten(ane)
si embetsgjerning og med tilhøva i kyrkje-
lyden. Prestane skal ha høve til å leggja
fram i personleg samtale det dei har på
hjarta. Biskopen skal i rådlegging om dei
ymse arbeidsgreiner, virke for *samling* av
dei åndelege krefter i kyrkjelyden og prø-
ve å *vekkje og styrkje* det kristelege livet.

3. Biskopen skal sjå etter *kyrkjebøker* og
andre embetsprotokollar og arkivet. Møte-
bok for sokneråda og protokollar og kart
for kyrkjegarden skal også leggjast fram,
likeins duplikatprotokoll der slik proto-
koll vert ført.

Soknepresten legg fram utdrag av stati-
stikken for tida sidan siste visitas. Er det
fleire prestar, skal tala frå dagsregistret
førast opp kvar for seg, men det bør skje
på eitt skjema.

Kristen på skolen

Hjelp oss å skape gode,
kristne miljøer blant
studerende ungdom!
Gi en gave til:
Norges Kristelige Student-
og Skoleungdomslag.
Holbergs plass 4, Oslo I
Postgiro 5 13 35 90
Bankgiro 1600 4964261

Sokneprest og sokneråd gjev melding om
tilhøva i kyrkjelyden: om kristelege og
moraliske tilhøve, om heimane og barna,
om ungdomen, om kyrkje og nattverdsøk-
nad, om sundagsskular og ungdomsarbeid,
om kristelege lag, arbeidet deira og søk-
naden til møta deira, om humanitære sam-
skipnader og tiltak, om andre kyrkjesam-
funn som arbeider i prestegjeldet osv.
Soknerådet legg fram fråsegn frå to sak-
kunnige, oppnemnde av rådet, om kvar
kyrkje og kyrkjegard. Desse siste skal
liggje føre til soknerådsmøtet. Visitas-
meldinga og *statistikken skal sendast inn
på førehand.*

4. Alle *gudstenester* vert haldne til van-
leg kyrkjetid når ikkje anna er sagt. Ved
gudsteneste på ein *kvardag* vel predikan-
ten teksta si sjølv. Til *barnegudstenesta*
ber ein inn barna i folkeskulen og even-
tuelt den høgare skulen, lærarane i kristen-
domskunnskap (gjerne andre lærarar og)
sundagsskulelærarane. Alle foreldre er
velkomne. Soknepresten melder frå til
skulestyret, så barna kan få fri skulen.
Dagen vert rekna som skuledag for lærar-
ane som møter til barnegudstenesta (skr.
21/10 1915). Samtalen med barna er ser-
leg for elevlar i storskulen, men dei mindre
bør få vere med så langt plassen rekk.
Samtalen med barna kan og haldast ved
andre gudstenester enn barnegudstenesta.
Også konfirmert ungdom kan etter avtale
med biskopen innbydast til samtalen.

5. Til lærarmøtet vert innbedt alle lær-
arar og dei som arbeider i sundagsskulen.
Foreldre og andre som har hug til å vera
med, kan også bedast inn.

6. Til *visitasmøtet* vert tilsagt sokne-
rådsmedlemer, medhjelparar og kyrkje-
verje. Dei skal alle skrive under proto-
kollen. Vidare vert innbedt medlemer i
kommunestyret, skulestyret og barne-
vernemnd, lærarar i kristendomskunns-
skap, arbeidarar i sundagsskulen og styre-
medlemer i kristelege og humanitære lag.

7. Kunngjering om visitasen skjer frå
preikestolen, helst og i presse eller ved
oppslag, alt etter som soknepresten finn
det best. Tilseiing og innbeding bør dess-
utan skje ved brev.

PROST FJOSE

Prost Olav Fjose vil i tida fram til
1. mars styra det ledige res.kap. em-
bete i Vaksdal. Me er mykje glad for
denne ordninga. Han har tidlegare
vitja Vaksdal fleire gonger og skulle
nok vera kjend av fleire. Dette gjeld
ikkje minst Eksingedalen kor han
hadde mange «oppdrag» under krigen.
Etter at Fjose gjekk av som prost i
Fana har han vore busett på Voss.
Han har tidlegare vikariert både i
Ulvik og Strandebarm før han kom
til Vaksdal så noko kviletid har ikkje
pensjonstida vore. Det kan leggjast
til at han er aktivt med i NMS og Blå
Kors også.

Me skulle nok gjerne sett at Fjose
kunne ha vore i Vaksdal lenger, men
frå 1. mars har han lova å hjelpa til
på Voss kor dei vantar prest. Me vil
samstundes takka så mykje for hjelpa
her i Vaksdal.

Nyepresten

Den 5. desember vart Per Einar
Sønnesyn utnemnd til ny residerande
kapellan i Vaksdal etter Lofthus. Han
kjem frå Grønnåsen prestegjeld i
Tromsø, men er godt kjend i områda
her hos oss. Dei har tidlegare vore
prestefolk i Lindås, med bustad i
Austrheim. Sjølv er han frå Hafslo
i Sogn og kona Liv er frå Bergen.
Dei har fire born. Etter det me skjøn-
nar studerar to av dei i Tromsø, ein
er i ein kyrkjelyd i Lofoten som eitt-
åring og yngste jenta skal byrja på
gymnaset til hausten. Per Einar Søn-
nesyn er 48 år. Grønnåsen kyrkjelyd
er eit nyutskild prestegjeld som Søn-
nesyn har vore med å byggja opp.
Me skjønner at kyrkjebladet har hatt

eit stor oppgåve i dette arbeidet og
han har lagt ned eit stort arbeid på
dette. Me ynskjer familien hjarteleg
velkomne til Vaksdal. Dette vert til
sumaren.

Kjære ukjende — framhald frå side 1

Når eg søkte, og eg og huslyden
gjerne ville til Vaksdal, var det m.a.
fordi me har køyrt gjennom preste-
gjeldet mange gonger, og ytre sett
kjenner og likar det. So har me slekt-
folk på Voss og i Bergen, og me vil
gjerne vera nær Austrheim, der me
var i åtte år, og framleis er sterkt
knytte til. Folket i Vaksdal kjenner
me berre litt til etter det me har høyr-
t av andre, — men det høyrst bra ut!
Men attåt dette tykkjer me det har
lagt seg so vel til rettes for oss, at
me vil gjerne sjå ei styring i det, midt
i alt.

Når eg søkte etter so stutt tid, var
det av di at dei her ikkje heldt det
som var sagt om prestebustad. Me bur
i eit altfor trongt blokkhusvære, og
det gjorde at huslyden ikkje fekk den
rette heimekjensla i eit heilt nytt og
ukjent miljø, langt frå slekt og vener.
Men sjølv Grønnåsen menighet har
me funne oss vel til rettes i. Det er
godt å ha gudstenesta i gymnastikk-
salen her, og det er uventa lett å få
kontakt med folk her ved kyrkjelege
tenester og elles. Og eg er glad for at
det ikkje er sjølvve tenesta eller til-
høvet til kyrkjelyden som gjer at me
dreg. Og den storfelde naturi her nord
vil nok lokka oss nord att, og, Av
praktiske grunnar, og omsynet til te-
nesta i kyrkjelyden her, har eg søkt
om utsetjing med overtaking i Vaks-
dal til slutten av juni. Eg vonar det
lagar seg, og at det i so fall ikkje er

til for mykje ulempe for sokneprest og kyrkjelydar der.

Når eg tenkjer på tenesta i Vaksdal, har eg same ynsket for den som for tenesta i andre kyrkjelydar: Å få vitna på ymse måtar om at vår kristne tru er ei brukstru for vanlege folk. Om Jesus heitte det at syndarar og tollmenn heldt seg nær til han og lydde på han. Og det er målet for tenesta at flest mogleg av oss dagsens syndarar og tollmenn må få oppleva at det er godt å halda seg nær Jesus og lyda han.

Å Gud, send ut ditt ord
Til all den vide jord
På gator og på strete,
Bjod folket inn til sæte!
Å, send deim bergingsordet,
Benk deim ved nådebordet!

Send bergingsbodet ut
Til deim som sit i sut,
I fatigdom og blinda
Og kann kje veggen finna!
Lat kjærleiks-ljoset brisa
Og veggen heim deim visa!

I denne vide verd
Me ser ein heimlaus her
På vegar og ved gjerdi,
Å, send deim ljøs på ferdi!
Snart myrkret inn deim hentar,
Og ingen heim deim ventar.

Din heim er rik på rom
For kvar og ein som kom,
Du varmt vil fagna alle
Som tek mot nådekallet,
Du alle inn vil beda
Til nattverdsfest og gleda.
(Nn. 366)

Med hjartans helsing til sokneprest og kyrkjelydar frå huslyden og meg.

Per Einar Sønnesyn.

Helsing frå Thailand

Margrete Kvamme frå Stamnes har sendt oss ei hyggeleg helsing frå Thailand som me gjerne tek med her i kyrkjebladet. Ho har vore med sonen og familien hans til Bangkok kor desse skal arbeida 1/2 år i I.C.E.M. ein organisasjon som driv flyktningehjelp for flyktningar frå Laos, Vietnam og Kambodsjea. Brevet kom diverre for seint til juleutgåva av kyrkjebladet.

Kyrkjebladet for Vaksdal.

Idag skriv me 10. desember, og det er 14 dagar til jolafta. Det er litt vanskeleg å forstå for meg, for her i Bangkok er det meir enn full sumarvarme. Sola står høgt på himmelen her, lufta er varm og fuktig og gradestokken viser 32 varmegrader. Eg veit ikkje korleis me skal koma i den rette jolestemning i slikt ver. Men når eg tenkjer meg om så var det vel slikt ver første jolenatt på jord, med stjerner som blinka på ein fløyelsblå himmel og lun mørk, tropevarm natt? Det er berre så uvant for oss frosne nordmenn å sitja berrarma og berrføtt og sveitta ein kveld i desember ute på verandaen. Men bodskapen som høyrer jola til er den same anten sola skin eller snøen fyk og det er det viktigaste.

Eg har møtt nokre av dei norske som arbeider her i Thailand, og blant dei er det misjonærar i Det Norske Misjonsselskap. Her har dei kyrkje, barnehage, bokhandelavdeling, eit lite medisinsalg og systove. Alt i same huset. Og her forkynner dei evangeliet både for born og vaksne. Ei av misjonæranane fortalde meg at eit par stykker av foreldra til dei borna som går i barnehagen tok borna heimatt

Julefest

Me ser her eit lite glimt frå Dale sundagsskule si julefest. Forsamlingshuset var fullsett og på bilete kan me sjå dei som var med og framførde juleevangeliet.

då dei forstod at det vart lært ein annan religion enn den dei har her. Men elles er buddismen svært tolerant overfor andre religionar. Dei tilbyr like gjerne ein indisk gud som Buddha. Her er templer over alt, små og store, og i gatekryssa står statuar av gudar der folk knelar og bed med blomkransar og røykelse. Eg forstår ikkje at ein gud laga av menneskehender kan hjelpe dei, og det kan han no ikkje heller. Den opprinnelige buddismen var ei filosofisk lære. Den er det lite att av seiest det. No er det mest overtru og mystikk det går ut på. Munkar ser eg over alt i orange kappar og med tiggarpose. Dei er i alle aldrar. Ifylgje thaiskikk skal alle buddistar frå dei er små gutar vera

minst 3 månader i kloster. Her er kvinnelege munkar og. Det er frivilligt og er helst ungdom som ikkje kan finna seg tilrette i samfunnet. Dei har kvite kappar og alle, både kvinner og menn er barbert på hovudet.

Bankok har 6 mill. innbyggjarar og byen er spreidd over ei enorm slette så ein merkar ikkje at her bur så mykje folk. Det er meir folk å sjå i gatene i Bergen og Oslo enn her.

Og som før sagt så skin sola dag etter dag, veke etter veke, og eg tykkjer ofte det hadde vore godt med litt av vestlandsregnet. Men me har iallefall fått ein fin brunfarge, og me har det berre bra.

Dette er ei lita helsing til folket i Vaksdal kommune. Margrete Kvamme

„Vann og brød”

«Vann og brød» er et stående uttrykk som beskriver kostholdet i norske fengsler før i tiden. Heldigvis er den tiden forbi? ... i vår del av verden! Men for millioner av medmennesker i den 3. verden ville fast tilgang på vann og brød bli mottatt med den aller største takknemlighet.

Vi lever i en delt verden der noen av oss er rike, mens de fleste er fattige på så grunnleggende ting som rent vann og næringsrik kost. Men verden er ikke mer delt enn at det er en klode der vi alle er avhengige av hverandre, for den kaffe som vi hver dag drikker og er avhengige av, produseres av fattige bønder for en lønn vi selv ikke ville ha arbeidet for! Når så tørke, jordskjelv, flom, krig osv. rammer allerede fattige samfunn i den 3. verden, blir da følgene lett katastrofale som i Bangladesh, India og Afghanistan.

Som mennesker har vi et ansvar for å hjelpe medmennesker som lider nød. Vi skal også arbeide for en mer rettferdig fordeling av jordens ressurser. Utfordringen til oss er å åpne oss for den virkelighet som vår neste i den 3. verden lever i, og erkjenner at mange av de goder vi selv har og tar selvfølgelig, ikke lenger er selvfølgelig i en verden som deler rettferdig. Denne erkjennelsen må bli en del av vår hverdag. Vi må rett og slett begynne å snakke om det i familien, blant venner, i borettslaget, i kommunestyret, i menigheten vår. Sammen må vi lete oss fram til handlinger som realiserer en solidaritet med medmennesker i den 3. verden.

Under dette perspektivet inviterer vi også i år mennesker i Norge til å delta i fasteaksjonen «BRØD FOR VERDEN». Gjennom fasteaksjonen ønsker vi to ting. Vi ønsker å samle inn midler til Kirkens Nødhjelps hjelpearbeid. Derfor fins nå fastebøsser «Brød for verden» i alle kirker og i mange hjem. Skaff deg en fastebøsse og bruk den hver dag gjennom fastetiden. Dessuten ønsker vi at fasteaksjonen kan være en impuls for mennesker til å engasjere seg i vår tids kanskje største problem som er at mens de rike land stadig blir rikere, blir de fattige land stadig fattigere. Kirkens Nødhjelp er en humanitær hjelpeorganisasjon som gjennom katastrofeinnsats, flyktningearbeid og langsiktige utviklingsprogrammer formidler hjelp til enkeltmennesker i den 3. verden. Takket være bidrag fra enkeltmennesker i Norge, kunne vi i løpet av 1980 formidle hjelp til over 300.000 afghanistanske flyktinger i Pakistan. Denne hjelpen vil også

fortsette i 1981. Siden 1975 har vi gjennom forskjellige vannboringsprosjekter skaffet rent vann til over 3,5 mill. mennesker i India, Sudan og Etiopia. Fordi ca. 70 % av befolkningen i U-landene mangler tilstrekkelig tilgang på rent vann, ønsker vi i 1981 å utvide denne virksomheten.

Ein million bibelbøker

Sundag 15. februar i år vert kalla «Såmannssundagen». Betre dag kan ein ikkje finna til å halda BIBELDAGEN 1981 på. For det som skal verta sådd, er Guds ord. Bibeldagen skal minna oss om at vi skal vera med i dette såmannsarbeidet.

Bibeldagen vert halden over heile landet. Eit føremål med dagen er å gje eit handslag til bibelarbeidet i land der tilhøva er særers vanskelege. Oppgåva for 1981 er så stor at ein berre kan få løyst henne ved eit felles løft:

Ein million testamente og bibeldelar til Bolivia, Brasil og Paraguay.

Over heile Sør-Amerika spør folk etter Bibelen som aldri før. Bibelselskapa gjer det dei kan for å skaffa biblar. Men det rekk ikkje langt nok. Ein vantar pengar. Folk som tener eit par tusen kroner i året, har ikkje råd til å kjøpa ein bibel til vanleg pris. Bibelselskapa i Bolivia, Brasil og Paraguay må selja biblar og testamente så billeg at dei taper pengar på kvar bok. Dess meir dei sel, dess større vert underskotet.

Det er her norske kyrkjelydar kjem inn i biletet. Pengar som vert samla inn på Bibeldagen 1981, skal gjera store og små bibelbøker så billege at

vanlege menneske kan kjøpa dei. Ein million bøker og hefte kan gjera gagnsverk i tre latin-amerikanske land, der «nye lesarar» i milliontal berre ventar på «godt nytt».

BIBELN — OPEN FOR ALLE

Utsendingar frå bibelselskapa over heile verda var samla hausten 1980 for å leggja sams planar for arbeidet i 80-åra. Då møtet slutta, var målet klårt:

Guds ord — ope for alle!

Mindre kan ikkje målet vera, for Jesus gav påbod om å gå ut til alle folkeslag. Difor må Bibelen koma fram til kvart menneske.

Det Norske Bibelselskap tek sin del av ansvaret. Kvart år samlar ein inn nærare tre millionar kroner i Noreg til bibelmisjon i andre land. Difor kan norske kyrkjelydar og bibelvener gjera det mogleg å prenta tusentals biblar på kinesisk, skaffa bibelpapir til Aust-Europa, kjøpa ein bibelbil til Zaire — eller hjelpa til med ein million testamente og bibeldelar til tre latin-amerikanske land, som er målet for Bibeldagen 1981.

Eller norsk bibelmisjon kan gje stønad til bibelomsetjing til eit stammespråk i Afrika. For skal Bibelen verta open for alle, må den vera omsett! 1685 språk har no ei omsetjing av minst eit av skrifta i Bibelen. Heile Bibelen kan ein lesa på 273 språk, og nytestamentet på endå 472 språk. Framleis er det mange språk og dialektar som ikkje har bibelomsetjing, og målet for 80-åra er at alle nokolunde store språk skal ha ei god og lettlest omsetjing.

Bibelen stadig på topp

Den boka som vert omsett til flest

språk i verda, er stadig Bibelen. Det kan ein sjå i UNESCO-statistikken.

Siste utgåva av UNESCO-katalogen over nye omsetjingar gjer ikkje krav på fullstendig oversikt over nyomsetjingar, men gjev eit godt bilete av tilhøvet i toppen av internasjonalt vidspreidd litteratur.

I katalogen kan ein sjå at 30 land fekk ny bibelomsetjing. Same året kom Shakespeare i omsetjing i 29 land, medan Marx og Dostojevski baa vart registrert i 26 land.

Katalogen har teke med 13 forfatarar som vart omsett i 20 land eller meir.

ÅTTE MINUTT OM DAGEN

Gjennomsnittsnordmannen nyttar åtte minutt om dagen til boklesing, synte ei meiningsmåling.

Ein kan tru kva ein vil om slike undersøkingar. Resultatet er i alle høve tankevekkjande, særleg om ein jamfører med eit anna resultat: Det same gjennomsnittsmennesket sit dagleg ein og ein kvart time framfor fjernsynet.

Før i tida kalla ein alvorleg kristne for «lesarar». Ein kunne ynskja at namnet framleis vart nytta som eit heidersnamn for kristne. Bibellesing gjev dagleg mat for kristenlivet.

Ein kan saktens trengja god og so lid næring. Som ei prøve kunne ein sjå om det ikkje vart litt ut av dei gjennomsnittlege åtte minutta, om ein nytta dei til bibellesing.

Medan klokka tek til å tikka, blar vi opp i Johannes 10 og les. (Eg er døra» og «Den gode hyrdingen» — noterar at to minutt er brukt — held fram i Lukås 8, les heile Sámannslikninga — to minutt der og — slår

opp i Romarane 8, les jamt og roleg om «Livet i Anden» fram til vers 17 — to og eit halvt minutt — og får endå tid til å lesa 1. Johannes brev, fyrste kapitlet, før dei åtte minutta er gått.

Åtte minutt om dagen — kvar dag! — kan vera ein god start, for det kan føra til at ein vert ein «lesar» før ein veit av det!

ET NYTT ÅR

Mel.: Bred dina vida vingar,
(Folketone frå Skåne).

*Et nytt år vi inn ringer
omkring de tusen hjem.
Med håp og tro oss bringer
den tiden lenger frem.
Men fra den høye himmel
det kommer sendebud
til verdens folkevrimmel
en gav ifra Gud.*

*Og kvelden sakte siger
ned i den mørke natt.
Men gryende det stiger
fra alt vi har forlatt.
Når morgensol opprinder
det lysner i fra sky
og dagen sammen binder
oss om hver bygd og by.*

*Å, om vi kunde leve
rettferdig hand i hand,
for frihet i all æve
og fred i alle land.
Av jordens rike grøde
vi høster inn, og sår.
Da kan vi dele brødet
vi av vår Fader får.*

A. Jensen

OF-formann ANFIN SKAAHEIM:

Ikke nok å gi, vi må begynne å ofre

heim, som til daglig er generalsekretær i Norges Kristelige Student- og Skoleungdomslag. Den er en av flere kristne organisasjoner som denne vinteren sliter med meget stor underbalanse på årsbudsjettet.

— Kristenfolket er jo kjent for sin gavmildhet. Mener du virkelig at de ikke gir nok?

— Det frivillige kristne arbeid er kommet til et kritisk punkt. Stadige appeller om å gi synes ikke lenger å være nok til å få bort organisasjonenes underskudd. Det er ikke tilstrekkelig å rope enda høyere og mer oppfinnsomt enn før. En må spørre om tendensen til trangere økonomiske tider har fått kristenfolket til å skjære ned på gavene til kristent arbeid. Det er i hvert fall vanskelig å se hvordan nedtrapping av virksomheten kan unngås hvis ikke kristenfolket får et annet perspektiv over sin givertjeneste.

Formannen i Organisasjonenes Fellesråd, Anfin Skaaheim, som sier dette, mener at de fleste hittil har gitt av sin overflod. Nå er tiden inne til å trappe ned på forbruket for å kunne begynne å ofre, sier han.

— Det står ikke på villige folk til å reise ut som misjonærer og vi skulle ha støttet så mange flere evangeliseringstiltak i misjonslandene. Her hjemme trenges det mange flere sekretærer til å hjelpe barn og ungdom til åndelig liv og vekst, sier Anfin Skaa-

heim, som til daglig er generalsekretær i Norges Kristelige Student- og Skoleungdomslag. Den er en av flere kristne organisasjoner som denne vinteren sliter med meget stor underbalanse på årsbudsjettet.

— Kristenfolket er jo kjent for sin gavmildhet. Mener du virkelig at de ikke gir nok?

— Ut fra et landsgjennomsnitt gir kristne mennesker mye, men det er ikke målestokken. Vi er satt inn i verden for å tjene Gud og hans rike. Det oppfatter de fleste kristne rett nok som at vi skal gi Ham vårt liv i yrke og fritid, men det er underlig hvor få som forbinder sin viktigste tjeneste med noe så håndfast som penger. Guds ord sier en hel del om det ansvar vi har for å forvalte våre midler i kampen for evangeliets utbredelse inntil Herren selv kommer igjen.

— Men det kristne arbeid har opplevd sterk økning i gaveinntektene de siste årene. Tyder ikke det på giverglede?

— Jo, gavene har økt og mye nytt og livskraftig arbeid er av den grunn kommet i gang. Men det har skjedd i skyggen av den generelle velstandsøkningen. Det har ikke vært nødvendig å forkynne at kristne må ofre. Derfor er mangelen på offersinn heller ikke blitt avdekket. Men nå må det offer til om vi skal kunne holde arbeidet i gang.

— Vil du innføre «tienden» igjen — at alle gir 10 prosent av det de disponerer?

— Det kan bli en sovepute. Låser en seg til en bestemt prosentsats, slår en seg til ro med at resten er «mitt».

— Du mener gavmildhet ikke er nok, men at forsakelse må til?

— Ja, for at Guds rike kan vokse. Det blir ikke forsakelse før vi er villig til å la være å anskaffe oss ting for å ha mer å gi.

— Noen gir heller til nødhjelp enn misjon?

— Vi har midler nok til å gi til begge deler. Kristne er vant til å gi. Derfor er det ikke så rart at gavetalene under humanitære innsamlingsaksjoner også er høyest i de strøk av landet der det er mange bekjennende kristne. Men bare kristne ser behovet for å gi til evangeliserende arbeid. Derfor må de også prioritere dette.

— Vet vi at pengene blir brukt på beste måte når vi gir til kristent arbeid?

— Ja, kristne organisasjoner er nøye med hva de bruker penger på. Det reageres meget raskt på antydninger til raushet. Selvsagt kan det være forskjellig syn på hvordan midlene skal prioriteres, men jeg tror ikke på noen annen måte å forvalte midlene på enn det skjer i dag — gjennom ansvarlige valgte folk i organisasjonene.

Generalsekretær Skaaheim har til slutt lyst til å minne om at ingen hitil er blitt fattig av å gi.

— Tvert imot får en et fattigere kristenliv ved ikke å gi til Guds rike. Hvem har ikke følt tomheten når en har karret til seg selv i stedet

for å dele med andre. Mange er også de som har kjent den gjennomstrømmende gleden ved å gi så det kjennes. Å ofre er en kilde til åndelig vekst, sier Skaaheim.

— Hvordan ser du på utsiktene for student- og skolelagsarbeidet i denne økonomiske situasjon?

— Jeg har inntrykk av at svært mange skjønner behovet for dette arbeidet blant studenter og skoleungdom. Gjennom våre 560 skolelag når vi langt ut og har store muligheter for å drive et evangeliserende arbeid i disse miljøene. Sett på den bakgrunn, tror jeg det er mulig å nå ut med en appell om støtte som setter oss i stand til å fortsette arbeidet slik vi nå gjør.

Avskjed

Vi kjører en times tid gjennom skog, forbi landsbyer. Til sist er vi fremme i hjembyen til en av våre pasienter. En vanlig landsby. Jordhyttene ligger der side om side, og folket er opptatt hver med sitt: Kveldsrisen skal støtes og renses, vann må bæres, og en tur i skogen for å finne ved er også nødvendig. Barna springer omkring her som andre steder, glad og fornøyd. Et fredelig sted ennå ikke ødelagt av vestens kultur og den moderne tids mas og jag. En kunne fristes til å ville slå seg til en tid for å nyte freden og idyllen — en idyll som også misjonærene er blitt beskyldt for å ha vært med å ødelegge.

Men vi skulle få oppleve en annen side ved dette idylliske landsbysamfunnet. Vårt ærend var å besøke familien til en av pasientene våre. Hun

trenger ikke være på Bekoaka for sin spedalskhets skyld, og plassen trenges av andre. Hun har reist hjem flere ganger, men har hver gang kommet tilbake etter en måneds tid — skitten og vanstelt. Så skulle vi altså hjem til familien hennes for å spørre om de ville ta seg av henne eller om hun kunne få flytte til Mangarano — der har de bedre plass til slike enn her hos oss, — noe som i praksis betyr at de sannsynligvis aldri kommer til å se henne igjen.

Svaret var nokså kaldt og hjerteløst: «Vi har overlatt henne til dere, enten hun lever eller dør kan dere ha henne, dere kan begrave henne, og vil dere flytte henne til Mangarano har vi ingenting å si til det».

Hun er ikke førti år ennå denne pasienten vår, men er mentalt tilbakestående og avhengig av andres hjelp og støtte, noe familien altså ikke var villig til å gi.

Var «velkomsten» kjølig var ikke avskjeden noe bedre. Ordene var sakens fine nok, men hun merket nok godt at kjærligheten bak manglet.

Det var vemodig å være vitne til en slik avskjed, og ikke minst da hun strøk sin tiårsgamle datter over kinnet, vel vitende om at det sannsynligvis var for siste gang.

Idyllisk landsbysamfunn?

Den tapte iallefall noe av sin glans etter dette.

Liv Kari Nesland

(NMS-misjonær i Madagaskar)

Voss Samvirkelag

Avd. 14 — 5294 Eidslandet
Avd. 15 — 5296 Eksingedalen

KYRKJEFRINGAR 1980

Bergsdalen	6497	(4122)
Dale:	26100	(29427)
Vaksdal:	28679	(23903)
Bergsdalen:	6497	(4122)
Stamnes:	18860	(15522)
Eidsland:	4739	(5361)
Flatekval:	6123	(5361)
Nesheim:	5817	(5576)
Tilsaman:	96818	(88625)

Tala er gjeve i heile kroner

KONTORTID PÅ PRESTEKONTORA

Dale: onsdag 10.00—12.00

fredag 16.30—18.00

Vaksdal: torsdag 10.00—12.00

(i tida fram til 1. mars fra 11.30—13.00)

Hausvik og Faugstad ^{1/2} Vaksdal

Telefon 39 72 13

Dale Fabrikksalg

5280 Dalekvam

Tlf. Dalekvam 39 61 61

Tekstilvarer — Sengetøy
Bomull og ull meterverer
Strikke- jakker og gensere

A. L. VATLE

DALE

Kjøtt, pølser og påleggsvarer
Frukt og grønnsaker

Ekspedisjonstider ved våre kontor:

DALE, tlf. 396321	Frå	Til
Måndag, tysdag,		
onsdag og fredag ..	08.30	15.00
Torsdag	10.00	17.30

VAKSDAL, tlf. 397215	Frå	Til
Tysdag, onsdag		
og fredag	08.30	15.00
Torsdag	10.00	17.00

STAMNES, tlf. 398015	Frå	Til
Måndag	09.30	14.30

Bruvik Sparebank

Vaksdal, Dalekvam, Stamneshella

Stamnes Handelslag

STAMNESHELLA

Dale Handelsforening

Dalekvam

TOMAS UTSKOTT'S

SKOFORRETNING

Dalekvam

Vaksdal koop. Handelslag

VAKSDAL

Tlf.: Kontor 39 71 12 — Snarkjøp 39 71 10

Kjøp i Dykkar eigen forretning

RADIOSPECIALEN ¼

Dalekvam
Tlf. 39 61 40

RADIO — TV

Reparasjonsverkstad

BØKER — PAPIR — BIBLAR
SALMEBØKER- SANGBØKER

EIDE & PETERSEN ¼

Dalekvam
Tlf. 39 61 58

K. SEIM

Kolonial & Delikatesse

Dalekvam
Tlf. 39 62 23

BRUVIK HANDELSLAG

Ass. Landhandel og Bakeri

FILIAL SKAFTA

Arthur og Arne Vaksdal

KVIKKBAR

Dalekvam
Tlf. 39 60 61 — 39 60 12

Litt kyrkjestatistikk 1980

	Dale/ Bergsdalen	Vaksdal	Stamnes/ Eidsland	Flåtekvall/ Nesheim	Tilsaman
Fødde	22 (33)	12 (7)	9 (13)	2 (3)	45 (56)
Døypte	29 (31)	14 (11)	14 (16)	2 (3)	59 (61)
Konfirmerte	43 (36)	17 (17)	13 (16)	3 (6)	76 (75)
Vigde	6 (11)	1 (6)	5 (3)	1 (0)	13 (20)
Jordfeste	23 (22)	10 (10)	10 (9)	1 (3)	44 (44)
Nattverd	488 (548)	422 (459)	272 (458)	281 (206)	1463 (1671)
Innmeld	1 (0)	—	—	—	1 (0)
Utmeld	2 (1)	3 (2)	1 (0)	0 (0)	6 (3)

Minneoppgåve for eldre

Eldre folk sit inne med mange verdifulle minne frå barndom, ungdom og vaksen alder. Desse minna om tilhøve før i tida er det viktig å ta vare på. I desse dagar blir det arrangert ein aksjon for å få folk som er fødde i 1914 eller tidlegare til å skrive ned minne frå livet sitt. For omlag 10 år sidan gjennomførde Nasjonalforeningen for folkehelsen ein liknande aksjon. Denne gongen vart det samla inn utruleg mykje interessant stoff. Ein del av dette vart prenta i bokserien «I manns minne», ein kulturhistorie med stort kjeldeverd. Det er Landslaget for bygde- og byhistorie og Nasjonalforeningen for folkehelsen som står bak aksjonen. Dei har vendt seg til alle fylkeskulturstyra i landet, og desse har så nemnt opp komitéar som skal ta seg av arbeidet i kvart fylke.

Hovudkomitéen har laga ein faldar med alle opplysningar om aksjonen, meint for dei som vil skriva ned sine livsminne.

For interesserte ta kontakt med sekretæren i Vaksdal kulturstyre Kari Blåflat for nærare opplysningar.

BARNESKISKOLE

Ungdomsheimen, Kvamskogen

For barn i alderen 6—7 år, blir følgende kurs arrangert. 1) 19—24. jan. 2) 25—30. jan. 3) 1—5. febr. 4) 9—14. febr. 5) 16—21. febr. for mor/far og barn. 6) 7—8. febr. Skiskolefamiliehelg. Pris for kurs 3: kr. 395,—; for skiskolefamiliehelgen: kr. 110,— for de øvrige kurs: kr. 475,—.

Om dagen boltrer barna seg ute på ski under betryggende ledelse, om kvelden: festlig innekos med barne-time, lek, dukketeater, sang og musikk.

Brosjyre sendes ved henvendelse til:

UNGDOMSHEIMEN

5667 Kvernavollen, tlf. 055-58940

Solveig og Egil Grønner,
Ragne og Rolf Sommerseth.

KONFIRMASJONANE

Dale kyrkje 3. mai

Vaksdal kyrkje 3. mai

Stamnes kyrkje 10. mai

Eidsland kyrkje 10. mai

Nesheim kyrkje 31. mai

Bergsdalen kyrkje 31. mai

Frå kyrkjebøkene

DØYPTE

DALE:

Ragnhild Fosse, døypt 26.10.80.
 Benedicte Katrin Grenasberg, døypt
 9.11.80.
 Stine Langhelle Sellevold, døypt 30.
 11.80.
 Lillian Mari Breidvik, døypt 30.11.80.
 Helene Brekke, døypt 25.12.80.
 Andreas Jacobsen, døypt 25.12.80.
 Helge Simmenes, døypt 4.1.81.

BERGSDALEN:

Andreas Hernes, døypt 26.12.80.

VAKSDAL:

Raymond Olav Reite, døypt 2.11.80.
 Esther Birgitte Audestad, døypt 30.11.
 80.
 Yvonne Therese Knutsen, døypt 14.12.
 80.

EIDSLAND:

Tommy Simmenes, døypt 14.12.80.
 Siv Katrine Carlsen, døypt 14.12.80.

STAMNES:

Nina Merete Toskedal

FLATEKVAL:

Lars Ørjan Nese, døypt 26.12.80.

VIGDE

DALE:

Arne Kjell Vik og Rita Langeland,
 vigde 8.11.80.
 Svein Kåre As og Randi Møster, vig-
 de 15.11.80.

DØDE

DALE:

Sølvfest Hop, død 14.11.80. (f. 1939).
 Håkon Hilland, død 21.11.80. (f. 1906).
 Florry Nilsen Kvamme, død 18.11.80.
 (f. 1909).
 Halfdan Breistein, død 28.11.80. (f.
 1890).
 Berta Samuelsen, død 3.12.80. (f. 1888)

Sigurd Martin Fossmark, død 31.12.80.
 (f. 1904)

Adele Torvik, død 4.1.81. (f. 1901),
 gravlagd i Tørvikbygd.

BERGSDALEN:

Anton Lid, død 2.1.81. (f. 1908).

STAMNES:

Knut Mellesdal, død 3.11.80 (f. 1894).
 Bjarne Ulevik, død 8.12.80. (f. 1910).
 Batrine Helene Grøsvik, død 30.12.80.
 (f. 1903).

Velkomen til kyrkje

8. febr., *Vingardssøn.* (Matt. 20.1-16)

Vaksdal kyrkje kl. 11.00. Sokneprest Stein-
 nes. Familiegudsteneste. Song og musikk
 av born. Dåp. Offer. Soknemøte etterpå.
 Stamnes kyrkje kl. 11.00. Prost Fjose. Fa-
 miliegudsteneste. Song og musikk av born.
 Offer.

15. febr., *Såmannssøn.* (1. Kor. 1.20-25)

Dale kyrkje kl. 17.00. Familiegudsteneste.
 Sokneprest Steinnes. Born vert med. Offer.
 Eidsland kyrkje kl. 11.00. Sokneprest
 Steinnes.
 Nesheim kyrkje kl. 11.30. Prost Fjose. Of-
 fer.

22. febr., *Kr.forklaringssøn.* (Matt. 17.1-9)

Stamnes kyrkje kl. 11.00. Sokneprest Stein-
 nes. Nattverd.
 Bergsdalen kyrkje kl. 11.00. Prost Fjose.
 Vaksdal kyrkje kl. 18.00. Prost Fjose. Natt-
 verd.

1. mars, *Fastelavns-sundag.* (Luk. 18,31-43)

Dale kyrkje kl. 11.00. Vikar. Nattverd.

8. mars, *1. sundag i faste.* (Matt. 4.1-11)

Dale kyrkje kl. 11.00. Visitasgudsteneste.
 Biskop With, prost Østtveit, sokneprest
 Steinnes. Kyrjekaffi.

15. mars, *2. sundag i faste.* (Matt. 15.21-28)

Dale kyrkje kl. 11.00. Vikar.

22. mars, *Maria bodskapsd.* (1. Sam. 2.1-10)

Vaksdal kyrkje kl. 11.00. Sokneprest Stein-
 nes. Nattverd.
 Bergsdalen kyrkje kl. 11.00. Vikar.
 Stamnes kyrkje kl. 17.00. Sokneprest Stein-
 nes.